

W NIEDZIELĘ DNIA 6 WRZEŚNIA 1801.

Z Wiednia d. 29 Sierpnia.

J. C. K. M. raczył Ignacego Sümer, aktualnego konsyliarza przy nadworney radzie na dowód swego najwyższego ukontentowaoia z jego usług, dziedziczo krajowego kawalera zaszczytem zwolnieniem od taksy naytaskawiey, udarować. Podobnie raczył J. C. K. M. Marsa morskiego podwoiewodzego, Józefa Szaploneczay de Eadem, iako dobrze krajowi zasłużonego król. konsyliarzem, zwolnieniem od taksy naytaskawiey mianować.

Arcy Xię Jan w podróży swey do Tyrolu przybył d. 20 t. m. w wieczor do Leoben; na przybycie jego dano z armat ognia i miasto było illuminowane; nazajutrz w dalszą udał się podróż.

Właściciel obrazu miasta Londynu, Fryderyk Winsor, przeznaczył połowę dochodu, za pokazywanie tego obrazu przez ostatnie 6 dni na C. K. wojskowe szpitale. Do wybierania tej składki był wyznaczony kommissarz, i nazbięrało się r. n. 137, 18 kr. które podług woli tego dobroczyńcy obrotone zostały..

Sławne arcy dzieło muzyczne *Stworzenie Swiata* doktora muzyki i kapelmajstra panującego Xcia Esterbazy, Józefa Haydna, z tak wielkim oklaskiem na teatrach paryzkich było przyjęte, że postanowiono na pochwałę autora wybić medal. Ten gdy w przeszłym miesiącu ukończony został, deputacya artystów zanięsta go wraz z listem w podchlebnych wyrazach hrabiemu Cobenzl, który go na tychmiast autorowi przestął. Medal ten waży 50 czerw: zł.; na jedney jego stronie umieszczony jest portret autora, z podpisem na dole sztycharza, który go darmo sztychował, a na drugiej lira z różnymi allegoriami, i napisem: „Na uszanowanie Haydna, poświęcony od muzykantów, którzy jego Oratorium: — Stworzenie Swiata — na teatrze kunsatów w Paryżu, w roku 9 Rępltey grali.”

C. K. konsyliarz i dyrektor szpitalu, Jan Piotr Frank, kazał z najwyższego rozkazu tego roku, podobnie iak w dawieyszych, szczeplić pod swoim dozorem i zarządzeniem: szłowieczą, naturalną ospę s

naylepszym skutkiem. Zmiasta szczepio-
 no 5 chłopcom i 8 dziewczętom, z domu
 podrzutkow i chłopcu i 2 dziewczętom,
 z szpitalu sierot i chłopcu. W jednym
 chłopcu i jedney dziewczynie nie sprawiło
 szczepienie żadney odmiany; ale w chłop-
 cu z szpitala sierot i dziewczynie z domu
 podrzutków przez bolu w ramieniu i co-
 kolwiek zapalenia w miejscu zaszczenie-
 nia niepokazała się ani ospa, ani gorącz-
 ka ospowa. W liczbie innych dzieci znay-
 dowat się także i chłopiec z Krakowa,
 mający 1 $\frac{1}{4}$ roku, umyślnie tu na tę opera-
 cyą przywieziony i wyrzutami obsypany,
 który iako będący słabego zdrowia nie
 naylepszą miał ospę, iednak z 12 innymi,
 którzy mieli dobrą ospę, szczęśliwie wy-
 szedł. Oby rodzice i nauczyciele przez li-
 czne doświadczenia, że więcey dzieci wy-
 zdrowia z szczepioney naturalney ospy,
 anizeli, kiedy ona sama przychodzi, zo-
 stanowią się chcieli nad użytkiem szcze-
 pienia i porzucili nakoniec względem nie-
 go szkodliwe uprzedzenia!

Z Czech donoszą, że Xąż Henryk Pru-
 ski, stryy terażnieyszego Króla Pruskiego
 d. 11 t. m. o godzinie 8 zrana po 5 tygo-
 dniowych kąpielach wyjechał z Teplitz.
 Znaczna liczba ludu zgromadziła się dla
 życzenia temu bohaterowi, okrytemu si-
 wem włosem iak naydluzszego zycia. Pod-
 czas swego bawienia w Teplitz, był do-
 syc rzeźwy, bawił się przyjemnie, a nay-
 więcey w kompanii wszystkich tam będą-
 cych gości; daleki od wyniosłości jest
 przystępny iako prawdziwy mędrzec. —
 Kąpielą Teplitz są roku tego naywięcey
 od Xżąt z dalekich okolic odwiedzane: d.
 16 t. m. przybył tam także z Szwecyi Xąż
 Fryderyk Adolf Ostgothlandski.

Z Brynu d. 29. Sierpnia.

D. 24 t. m. w wieczor przybył tu hrabia
 Surau, C. K. ambasador i pełnomocny
 minister przy Imperatorsko-Rosyyskim
 dworze, a szalutrz puścił się wdalszą do
 Petersburga podróż.

Rozruchy w Belgradzie zamieniły się,
 podług naynowszych listów z Zemlina pod
 d. 18 t. m. w otwarty bój; iuz po między
 obiema stronami przyszło do czynów, w
 których wiele ludzi poległo, a więcey ie-
 szcze rannych było. Zamknięty basza w
 wyższej twierdzy, nie mający prócz tro-
 chy ryżu i maki żadnych zapasów żywno-
 ści, a tem mniej ieszcze ammunicyi, w
 przykrym zaadywie się położeniu względem
 zbu towarzyszy Janczarów i Kersyalów,
 którzy się z pieraszemi złączyli, gdyż ci
 przecięli poczęści komunikacją między
 Zemlinem i Belgradem, opanowali maga-
 zyna prochowy, zbrojownią i wszystkie ma-
 gazyny. Janczarowie rozpoczęli ieszczę
 d. 13 nieprzyacielskie kroki; zaprali w
 tym dniu wszystkie statki i zapasy wełny,
 których obosga nie mała była liczba. Z
 Wełny porobili zastony przeciw armatom
 wyższej twierdzy, i zaczęli do niey strie-
 lać. Do d. 17 w nocy trwał nieprerwanie
 obustronne z wsiemną stratą w zabitych
 i rannych strzelanie, udało się nawet Jan-
 czarom spalić iedną bramę wyższej twier-
 dzy, przez którą zamysłali do twierdzy
 wniść, lecz basza kazał wczasie ognia
 zamutować otwór, i uratował się tym spo-
 sobem od nieuchronney zguby. Zamek
 baszy nie mało także cierpiał, nie ma-
 w nim ani iednego okna całego. Basza
 nie ma przy sobie do swey obrony iak
 300 ludzi, a buntownicy po otrzymanych
 posiłkach liczą do 1500 ludzi. Na posiłek

baszy spodziewany był d. 21 syn jego z korpusem wojska od rzeki Morawy pod Belgrad. Byłby on już dawno przybył, ale w skutek mosty na Morawie są porzucone, i on przymuszony był szukać innych sposobów do przeprawy. Inny korpus od 800 ludzi znajduje się już w dolinie Raschuar; ale nie można go do ataku skierować, póki w ręce nie nadejdą siły, ponieważ lud jego uprzedzony jest, że buktownicy do kilku tysięcy są mocni, a zatem wystawiony był na walkę z nierówną siłą. D. 17 Jan. czarowie, którzy potrafili sobie ująć dwóch dworaków baszy Jajabey i Hagi Emir Efsendego, dla nadania więcej mocy swym propozycjom, wysłali z deputowanymi z propozycją kapitulacji do baszy, lecz ten odrzucił wszystkie ich propozycje. Teraz przyjdzie zapewne do krwawych potyczek, zwłaszcza gdy posiłki nadejdą. Znaczniejszym i najbogatszym Grekom i ich konsulowi udało się jeszcze w nocy z d. 12 na 13 znaleźć swemi rzeczami do Zemlina umknąć; to samo szczęście miał turecki poborca i wiele znakomitszych Turków; dla wszystkich innych osób, wyjąwszy C. K. poddanych, którym Jan. czarowie nie bronią zabezpieczyć swe osoby i majątek, jest teraz Belgrad zamknięty.

W Listach z Konstantynopola pod d. 1 t. m. czytamy: "Podług ustnego wyznania cywilnych i wojskowych osób przybyłych z Alexandryi, zachodzi tam między obiema stanami wielka niezgoda i nienawiść przeciw Menou, przyczem żądany jest więcej niż kiedy Kieber i głośno mówią o jego zabójstwie. Pomiędzy żagłą państwa wielkie nieposłuszeństwo, które jeżeli prędkie nie nastąpi po daniu się, najgorzej może potrącać za sobą skutki.

Jenerałowie Delmos, Daoulou i Ragnier oświadczyli się przeciw jenerałowi Menou, i popłynęli dla usprawiedliwienia się do Francji, lecz od okrętów admirała Keilich zabraniami zostali; potwierdzili oni pasażerów białad i ogłosił w załodze alexandryjskiej, blisko 5000 ludzi wynoszącej. Jenerał Menou postąpił osobny okręt z depeszami do Francji, zając się na wspomnianych jenerałów i resztę officyerów załogi; lecz i ten dostał się w ręce Anglików. W Liczbie 800 ludzi, których Anglicy na 5 zabranych przewozowych statkach eska, dry Gantheaume zabrali, znajdowała się konopala aktorów, i 20 muzykantów. Po przekopaniu grobli przy Alexandryi, dla przecięcia załodze komunikacji z Rahmanie, dla odzyskania tej słodkiej wody i zalania twierdzy, tak dalece woda wygórowała, że wszystkie wodociągi i groble, które Alexander W. tam założył pospane zostały. ,,

Z Londynu d. 14. Sierpnia.

D. 12 t. m. nadeszła tu przez wysłanego kurjerem P. Huga od lorda Minto z Wiednia tymczasowa ważna wiadomość o poddaniu się Kairu. Rząd oznajmił tegoż dnia po południu co następuje: „Tęgorana przybył kurjer od lorda Minto z Wiednia do kancelaryi stanu lorda Hogarta, przez którego nadeszła wiadomość, że W. Sułtan odebrał depesze od W. Wazyra z Egiptu o wzięciu Kairu, przyczem zabrano 6000 jeńców. W Konstantynopolu dawano z tego powodu z armat ogłasza. ,,

Dziś przybył drugi kurjer P. Hogar od lorda Minto, i ministrowie kazali zaraz oznajmić: „Dziś nadeszła inna depesza od lorda Minto, która donosi o

wzięciu Kairu, w którym poddało się 4000 Francuzów pod warunkiem, iż jako jeńcy wojenni do Francji odesłani będą. Ogółem 2000 zostało ich zabitych w rozprawie, która poprzedziła poddanie się Kairu. „

Na tę wiadomość z Egiptu podnieśli się papiery o jeden procent. Zuprzedziliśmy oczekujemy rapportu od lorda Elgin i generała Hutchinsena o tem zdarzeniu. — Niedaleko Alexandrii 7 francuzkich przewożących statków i 1 korwetę zabrane od naszych okrętów zostały.

W Brighton, gdzie teraz Xzę Walii bawi, największą zachowują baczność przeciw korsarzom nieprzyjacielskim. Przy Dunkelwerden jest brzeg widzami osadzony, a stojące tam okręty muszą na przemianę na masztach świece wystawiać. Złodemu cudzoziemcowi nie wolno jest ani tam, ani na żadnym bawić brzegu; nowy sekretarz stanu lord Pelham jest jeszcze w tej mierze ostrzejszy niżeli Xzę Portland: niedawno na prośbę Xcia Arcezyi odmówił jednemu znakomitemu emigrantowi paszportu do morskich kąpieli. — Przy Boulogne i Kale krążą jeszcze zawsze znaczna liczba okrętów angielskich.

Podarunki, które lord St. Helens przed swoim wyjazdem z Petersburga od Imperatora Jmć otrzymał, mają być przepyszne i zawczasu podają ich wartość na 100.000 rubli. Wspomniany lord był jak słyhać w najpochlebniejszych wyrażach zaproszony, żeby w powrocie swoim odwiedził dwory sztokolmski i kopenhagski.

Trwoga względem wyładowania Francuzów — cokolwiek się teraz w Anglii zamiejszyta; w niektórych nawet nad brzozych

okolicach rozpuszczono część wojska na urlop, ażeby dopomagać zbiorom.

Na zdobytej francuzkiej korwecie Chevrette miano także znaczną summę pieniędzy gotowych znaleźć.

W Szkocyi znajduje się tak wielka obfitość świeżych śledzi, jak dawno nie pamiętają.

Domysły, że w krotce przedsięwzięta będzie wyprawa przeciw wyspie francuzkiej, znajdują powszechnie wiarę.

Podług listów z Nowegoj rku haudel do hiszpańskiej Ameryki jest pomimo zakazu na angielskich i amerykańskich okrętach tak wielki, że korsarze z Newprovidence w roku 1800 blisko 8 mill. talarów w zdobyczy zyskali. Flotta z Vera Crux która na 17 mill. talarów jest szacowana, uciekła im i zawinęła do Hawany.

Zadmiraliczy wyszedł rozkaz do Portsmouth, ażeby przybyć tam z bałtyckiego morza okręty pod admirałem Pole, jak tylko być może najszybciej wyszły znowu na morze i opatrzyć się na 5 miesięcy wżywność.

Kupiecka flotta z Lewardskich wysp od 93 żaglow przybyła d. 10 t.m. przed Plumut, a 68 okrętów przeznaczonych szła do Londynu, przybyły już wczoraj do Dunow.

Na d. 10 t.m. słyszano przy Weymut między 9 i 10 godziną w wieczor dosyć mocne strzelanie. Dwie stojące tam fregaty wyszły zaraz na morze, i dowiedzieliśmy się, że między naszym kutrem Knox i okrętem z węgłami z Newcastle płącym zaszła potyczka. Knox wziął ten okręt za nieprzyjacielski przewożowy statek, dał mu wystrzałem znak, żeby się poddał, na który mu ten odpowiedział; za-

uzęła się więc walka przez którą okręt z węglami mocno uszkodzony został, po myłka bowiem iuz za nierychło postrzeżo na b, ta.

Odnawiają się pogłoski pokoju: przybycie pokojowego statku z depeszami do ob. O to ostatniego wtorku, złożenie wczoraj tajney rady u lorda Hawkesbury, i mniemanie, iż przez utratę Kairu główniejsza zawada uprzątniona została, są do tego pozoraemi domysłami.

Margrabia Wellesley powroci, iak się domyślaia, na pierwszych okrętach z wschodnich Indyy.

Przez gabinetowy rozkaz irlandakiego wice króla pozwolony został dowoz wszelkiego zboża do Irlandyi bez opłaty cła do 1 Października. Kilka bankructw w Dublinie sprawiły tam nieukontentowanie. Wice król wezwął komendantów konney milicyi w Dublinie, ażeby się spieszo skompletowali, dla działania skutecznie w przypadku nieprzyjacielskiego wtargnienia. Jeden hullenderski dawniey liniowy okręt od 64 armat i dwie takiez fregaty popłynęły z Portsmut do Irlandyi.

Od przywrocenia przyjaźni z północnymi mocarstwami handel z Rosyą &c. bardzo się ożywił. Magazyu konopny w Portsmut tak iest napełnony, iż przybyły tam niedawno z tem artykułem z Rygi okręt nie miał go gdzie wyładować. Tamiza iest okryta barkami, które przywiozły dyle i drzewo do budowy okrętów.

Cena zboża znacznie teraz spada. Papiery stoia dziś 6 $\frac{1}{2}$ z sto

Z Paryza d. 17 Sierpnia.

Ob Venturi, iest podług Monitora, przez cisalpinską Rzpłtą mianowany pełnomocnym ministrem przy Królu Toskań

skim dla uznania go w imieniu Rzpłtey w tym zaszczycie. Hsiwecka i liguryyska Rzpłte wysła także swych do niego posłów. Papiież wydał zaufalną brewę dla uznania tegoż monarchy; kardynał Gallipi powita go za przybyciem do Florencyi imieniem J. Świątobliwości.

Podług wiadomości z Kadyx, w ostatniey rozprawie morskiej wszystko na okrętach naszych iest zniszczone, ponieważ Anglicy, iak tamteysze pisma głoszą, mie szali do swych kartaczowych ładunków gwoździe i inne niszczące rzeczy.

Księgarz Klostermann z Petersburga przywiozł tu portret Alexandra I. przez Kūchelcha odmalowany, który tu będzie przez Tardien w kopersztychu wysztychowany.

Papiery rządowe poskoczyły do 43 fr. 25 cent. za sto. Okręt wynalazek, który Anglicy zabrali, był nowo zbudowany w Bordeaux o 4 masztach; żałuią, iż tak wcześnie był zabrany, nim poznać było można użytek nowej budowy.

Z Bordeaux maszeruią ieszcze wojska do Hiszpanii.

Minister wewnętrzny zakazał, żeby na uroczystościach i wszystkich od rządu nakazyanych obchodach, nie używano innych materyy tylko krajowych.

W Londynie wyszło dzieło P. Barrow o Hottentotach; oto są z niego niektóre wyiątki: "Nie masz na ziemi zadnego narodu, któregoby nieszczęścia mogły poyść w porównanie z opłakanym staniem Hottentotów. Wyzuci z swych posiadłości, swobod, obcy w własney oyczyźnie, rozkali że tak rzekę ogrom nieszczęść na swoją potomność, nadaiąc iey istaość, która gorowana z zwykłą suro-

wością niewoli, zdawała się rzucać niecia-
 kie promyki szczęścia, na to ostatnie pań-
 stwo. — Imię Hottentota nie zwłocznie za-
 ginie w pamięci ludzkiej, a jeśli jaka pa-
 mięć jego pozostanie, to taka chyba jak
 śmierci członka ostatniej klasy. — Powie-
 chole uważano, iż gdzie tylko Europejczy-
 kowie swoje założyli osady, krainowcy naj-
 mniej uobyczajeni, w miejscach swych
 posiadłości, doznawał ciągłego zniszcze-
 nia, kończąc na zupełnej zagładzie. —
 Rozmaite przyczyny wspólnie łącząty
 się do zniszczenia stopniami Hottentotów.
 Zwyczaj nieprzystoyny dzielenia ich na
 familie, i niedozwalania wstępowania w
 śluby małżeńskie prócz ich Kraalów, nie
 mało przyczynił się do zmniejszenia tego
 gatunku ludzi, w których zarodki płodo-
 ści całkiem prawie są teraz wyczerpane. —
 Do tych pierwszych przyczyn ich odro-
 dzenia się, przydadź potrzeba jeszcze o-
 statnią nędkę i ogołocenie jakie znosić mu-
 szą; upadek na umyśle, ciągle srogiem
 ochłodzeniem się rolników dręczony,
 którzy zbyt są odlegli od stolicy ich rzą-
 du, ażeby mogli obawiać się skutków tego
 powagi, czynią sobie igraszkę z wykony-
 wania władzy absolutney nad nieszczęśliwe-
 mi, którzy dla opędzenia pierwszych potrzeb
 życia, w tak smutney podległości zostają.
 — Nie masz żadnego czynu okrucieństwa
 wykonywanego na przeciw niewolnikom
 Antyllów, któregoby się rolnicy holleńd-
 scy tej części odległej osady nie dopusz-
 czali na przeciw Hottentotom, używając do
 ich posług. Katować ich ciała, spalać ka-
 mi z skóry krow morskiej lub ledorożca,
 jest to mem zdaniem okrutna kara, lubo
 ten gatunek batoga nie może paść w po-
 rowanie z tym, któremu darzą nazwisko

shambos, narzędzie okropne, twarde gięt-
 kie i równie ciężkie jak cyna. Dziurawie
 nogi i lędźwie Hottentota wystrzałem z
 fuzyi nabitey śrutem, jest to sposób ka-
 renia zwyczajny potwor zamieszkałych
 przy rzece Camtoos. Często się zdarza,
 iż śmierć zaraz po potoboych następuje
 karach, iakie rozstrzeleni wymi rząją tym
 nieszczęśliwym. Takowa utrata nie zdać
 się być rolnikowi ważną, jeżeli bowiem ci
 niewolnicy należą do nich w sposobie ab-
 solutoym, nie są jednak uważani iako
 własność ruchoma i zamienna. Ta to jest
 uwaga, która w ich wyobrażeniu tak ma-
 ły szacunek ich życia zakłada, a oraz u-
 sprawiedliwia niełudzkość tak smutną dla
 nich w swych skutkach. „

Z Medyolanu d 8. Sierpnia.

Dowiadujemy się z Florencyi, iż
 przybycie tutaj Króla Etruryi sdać się
 będzie oznaczone na dzień 10, iż wejscie
 jego będzie wspaniałe i obeymie poleksyją
 tego królestwa. Spodziewamy się oraz
 iż generał Murat, który ma mieć naj-
 wyższą komendę armii francuzkiej w
 naszej Rzeczplcy, ziedzie do Medyolanu,
 Rząd nasz już wysłał do niego swe p w in-
 strowania, nakłaniając nań oraz o rychłe
 przybycie.

Rada werwana jest do utworzenia
 planu policyi ogólney, ażeby jednost-
 ność zaprowadzić w postępowaniu.

Anglicy tak nam listy z Antkony dono-
 szą, w znaczney sile krążą w tych stro-
 nach. — Kilku korsarzem francuzkim uda-
 ło się złupienie ich uolknąć, trzech pomię-
 dzy innemi ratowało się opuszczeniem
 swych zdobyczy nieprzyjacielowi. D. 23
 Lipca kilka okrętów angielskich zbliżyły

się ku Ankonie, i wrzuciły tam bomb
kilkę.

Z Rzymu d. 2. Sierpnia.

Kuryer ostatniy soboty tu przybył, przywiózł konkordatę zapadłą z Rzeplą francuzką; treści iey jeszcze nie wiemy, lecz zapewniaią, iż niektóre iey urzãżenie ściągnęły się do spraw tymczasowych Jego Święt. Wyznaczył on już komisję z 4 kardynałów złożoną, dla iey rozważenia.

Znaczna liczba zbiegłych neapolitań czyków, ciągle przybywa do tej stolicy; spodziewają się, iż rząd nasz względem nich tych samych chwyci się kroków, jakich użyto w Cisalpii.

Z Ankony dowiadujemy się, iż przed kilku dniami okręty angielskie, które krążyły w wybrzeżu, całkiem oddaliły się, wyjąwszy z fregatki w Fiume dla zastąpienia przewozu wojska o żołdnie angielskim będącego, przeznaczonego do Malty.

Z Brukseli d. 20. Sierpnia.

Zmiana rzeczy w Egipcie, zdaje się iż powinna teraz przyspieszyć pokoy między Francją i Anglią. Przynajmniejey korespondencya między Dower i Kile znówu od niejakiego czasu zaczęła być żywszą.

Ponieważ ciągle spodziewają się także w Dunkierce odwiedzin admirała Nelsona, zaczęła tamtejsza flotyła od 66 okrętów, która już w gotowości była do wyjścia na morze, cofnęła się nazad do wewnętrznego portu. Dla zabronienia wejścia do portu zrobiono wielkie tancuchy i pomozono batterye w Dunach.

Z Dieppe oddział armatnych szalup szczęśliwie wszedł do Boulogae. Kuryer idący od jenerała Beaurooville z Berlina, przebiegł tedy do Paryza.

Z Liworna d. 5. Sierpnia.

Eskaadra angielska, która przez kilka dni w tych stronach bawiła, popłynęła na zachód; domyślają się, iż poszła na blokadę Tuluu i Marsylii, zostawiwszy jednak z fregaty i statek, które krążą przy kanale de Piombino, dla przeciwdzielenia Portoferraio od strony morza. Fregatki Franuckie, które na widok floty angielskiej, weszły do Liworna, jeszcze stoją w porcie; przedwzoraż wzięły na okręty 300 Polaków z artylleryą i zapasem tak potrzeb wojennych jako i żywności; domyślają się, iż wyjdą pod zagle z kilku korsarzami i innemi lekkimi statkami, w celu przewiezienia wojska i żywności dla korpusu oblegającego Portoferraio. Ostatniy nocy, inny oddział Polaków wysłany został do Piombino.

Z Florenbyi d. 7. Sierpnia.

Kardynał Consalvi przybył tu dnia 5 w wieczór, a nazajutrz zaraz udał się w drogę do Rzymu. Obywatel Cacault, minister Rzepltey Francuzkiej przy Stolicy Apostolskiej, tegoż samego dnia odjechał do Rzymu. — Jenerał Murat wczoraż opuścił to miasto w celu udania się do Medycynu, gdzie obiermie komendę nad armią francuzką w Rzepltey cisalpińskiej; domyślają się, iż wydawszy rozkazy oficyerom tej armii, powroci tu, dla asystowania koronacyi Króla Etruryi. — D. 10 J. K. M. ma z Parmy wyjechać.

Korpus z 1000 piechoty złożony, wysmaszerował ostatniy nocy do Medyolanu.

Pod czas gdy o bledzenie Portoferraio nie przestaje być z żywością popierane, hrabia Ventura, minister pełnomocny J. K. Mci, wysłał posłańca do mieszkańców,

z wiadomościem ich o objęciu Toskanii w imieniu nowego Króla, i z prośbą aby się poddali, zaręczając im zupełne przebaczenie, oraz, iż się przy swych zaszczytach utrzymają. Deputowany wyjechał z oficyerem sztabu francuzkiego, którego podobnież jenerał Murat opatrzył listem, zawierającym to samo wezwanie, i zapewnienie.

Hrabia de Mocenigo, przesłży minister rosyjski przy naszym dworze, przybył tu, z Neapolu; nazajutrz w dalszą drogę puścił się do Petersburga.

Z Moguncyi d. 18. Sierpnia.

Obywat. L. Jullivet, kommissarz jeneralny czterech departamentów na lewym brzegu, wiadomiony ze znaruszeniem ustaw zakazujących wywozu zboża, wywozono go przez Mozę za granicę i że gwałtu używają naprzeciw przetożnym cel, opierającym się takowemu zakaznemu handlowi, wydał wyrok, którym zabronione jest przepuszczenie statków zbożem ładowanych przez Mozę do Kassel powyżey Venloo, aż do granic Hallowandy; będzie nałożone w porcie Kassel embargo na statki ze zbożem, przeznaczone dla tej części granic; przewodnicy takowych statków mogą je wyładować, lecz na miejscu tylko ustanowionego Embargo; ażeby zaś mogli towary swoje przewozić wewnątrz, paszporta potrzebne wydane im zostaną przez urząd celny kasselski. Obywatel Jullivet, zaleca oraz śpiesz wykonanie wyroku d. 14. Ventose tyżącego się przewozu zboża na Renie. Na mocy złecenia tu nadesłanego, włożył embargo na 5 statków zbożem ładowanych spuszczających się Renem; 40. innych statków zostało podobnież przytrzymanych na Renie, między tym mięssem i Kolonią.

Z Fryburga d. 10. Sierpnia.

Jenerał Francuzki Walthr, nieprzytomny od niejakiego czasu, powrócił tu onegdaj.

Liczba emigrantów francuzkich, zwłaszcza z korpusu Kondusza, gdy znacznie wzrosła, a kommandant francuzki zalecił im oddalić się z Brysgowii, jako zajętey ieszcze przez woyska Rzepltey, udali się do pierwszego konsula po otrzymanie pozwolenia, aby pozostać mogli. Wielu jednak z nich już odjechało.

Z Lukki d. 4. Sierpnia.

Rząd naszej Rzepltey wysłał w deputacyi do Parmy, ob. Bellinomi swego posła przy jenerale Murat, i ob. Rofsi dla złożenia powiadomienia Królowi Etrurji dostąpienia Korony. Bellinomi prezentował nowemu Monarsze, i Królowy jego młonce przez ob. Moreau Saint-Merry, ministra francuzkiego przy Kufancie Xiążęciu Parmeńskim, i z największymi przytyochi względami. J. K. Mość nieomieszkali oraz okazać naszym pastom, wielkiego szacunku, ku naszemu rządowi, wedlug wyrazow ob. Moreau Saint-Merry w d. ście, który posłał do prezydenta Rzepltey lukanskiej. Ob. Bellinomi, zadowolony z swego poselstwa, oraz dla złożenia rządowi zapewnień przyjaźni nowego Monarchy dla naszej Rzeplty.

Z Metyolanu d. 10. Sierpnia.

Onegdaj przybył tu jenerał Murat; rozumieją, iż on obemyie kommandę armii włoskiej po jenerale Moncey, wezwanym do innego przedstawienia. Pierwszy, jak mówią, zawarł z rządem naszym ugodę kożnem utrzymaniu armii francuzkiej. Ostatniey noc, odiechł do Florency, gdzie ma być przytomny koronacyi krola Etrurji, który dnia dzisiejszego wyjeżdża z Parmy. Jenerał Murat powróci wkrótce do Calspini, w celu objęcia tamże kommandy nad armią francuzką.

D O D A T E K

D O N^o: 71.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W NIEDZIELĘ DZIA 6. WRZEŚNIA 1861.

Z Paryża d. 18. Sierpnia.

W nocy z d. 15 na 16 Sierpnia lord Nelson przedsięwziął nowy atak przeciw naszej flotyli w Boulogne, lecz ten sako dliwszy i szczerze był dla niego, nizeli pierwszy: 8 okrętów angielskich zatopionych zostało, a 4 są wzięte. Stratę Anglików podają 4 do 500, a Francuzów do 40 ludzi. Dziśtejszy Monitor ogłasza o tem następujący urzędowy rapport:

List kont. adm. Latouche do ministra marynarki, z Boulogne d. 16. Sierpnia 1861.

„Miałem honor, Obywatelu Ministre, uwiadomić Cię w depeszy mojej pod 5 t. m. o rozprawie d. 4, w której przednia straż lębkiej flotyli sama wspaniałe usiłowania angielskiej floty zniszczyła, i nieprzyaciela w znaczney odległości od Boulogne trzymała, tak że nie mógł bombardowaniem sikodnić ani portowi, ani inoym dywizyom flotyli. Admirał Nelson widząc, że wszystkie jego natężenia dar-mne były, oddał się d. 5 lecz nie w inoym zapewne celu, i k dla pomoze nia sił swoich i opatrzenia się w świeżą amunicyę. Wczoraj d. 15 pokazał się na nowo z różnemi liniowami okrętami, znaczną liczbą fregat, pinkow, brygow,

armatnych szalup &c. Na 3000 sążni przed naszą przednią strażą, która się w tym samym położeniu 0500 sążni przed portem znajdowała, zarzucił kotwice. Przednią naszą straż zmocoiłem był i oddziałem okrętów i kilku bombowemi statkami. D. 15 w wieczor mogłem łatwo przewidzieć, że przytaciel zamysła atak przypuścić, poniew że jego liniowe okręty otoczone były szalupami i pinkami różney wielkości; rozkazatem przeto rozstawić różne strażnice szalupy, ażebym wczesnie mógł być z uwiadomionym o poruszeniach nieprzyaciela. O trzech kwadransach na pierwszą po północy z d. 15 na 16 jedna z tych szalup odkryła nieprzyaciela, i natychmiast była atakowana. Zobustrocz rozpoczął się żywy ogień: bomby, armatny i muszkietowy ogień wśród wafów wystawiał uderzający widok; lecz żadna z naszych lądowych battery nie mogła ognia dawać, z bojaźniaby na nasze własne szalupy nie strzelała. Nieprzytaciel na wielkiej liczbie pinkow i szalup miał 2 do 3000 woyska; sześć takowych statków zbliżyło się do naszej szalupy Etoa, która pod dowodstwem kapitana Perreux na prozdzie naszej przedniej straży stała, chcąc na nią ludzi wysadzić. Kapitan Perreux

własną swoją ręką zabił z angielskich marynarskich. Prawie na wszystkie armaty szalupy naszej przedoię straży chciały angielskie pinki w jednymże czasie wyładować; lecz wszędzie taki sam znalazły odpor, wszędzie odpędzone zostały. Najodważniejsi z Anglików, którzy usiłowali na nie wskoczyć, zostali w morze wtrąceni lub w niewolę zabrani. Ostatnia szalupa prawego naszego skrzydła, Wulkan, była po kilka razy atakowana, lecz zawsze nie przyjaciela odparła. Szalupa Surprise, pod dowództwem porucznika Covran, zatopła 4 nieprzyjacielskie pinki i kilka zabrała. — W czasie gdy nasza linia toczyła na przodzie walkę, usiłowała inna nieprzyjacielska dywizya wedrzeć się pomiędzy ląd i naszą linią; lecz i tu podobnie jak i przy Algiesiras nie udał się Anglikom ten obrot. — Nasze szalupy odprowadzały cofanie Anglików łezem z armat ogniem, który dopiero o godzinie 4 zrana ustał, gdy zniknęli z widoku — Ośm okrętów zatopionych zostało nieprzyjacielowi, a 4 pinki zabrane. Rozumiem, iż nieprzesadzę jego straty, kiedy ją na 4 do 500 ludzi podaę; co moment wyrzuci woda zwłoki Anglików na brzeg. Bataliony 46, 57 i 108 półbrygady, które się na przednie straży naszej flotyli znajdowały, dystengwowały się walecznie. Wymienię późniy walecznych ludzi, którzy zasługują na szczególną nagrodę pierwszego konsula. Z jednej strony jest 10 ludzi zabitych, a 30 rannych.,

Pomimo tego wszystkiego co pierwszy konsul dla kościół i dla emigrantów czyni, zawsze jeszcze nowe przeciw niemu układają spiski przed 5 dnia-

mi miał znowu jeden wybuchnąć. Mameluk, którego z Egiptu wywiozł, i o którym dotąd jako oyciec miał staranie, należał do znowu, które by było celem zamordować i go dobroczyńcę. Pierwszy konsul kazał go teraz przez gwardye oddać do brygady do Talonu odprowadzić, skąd będzie do Egiptu odstawiany. Reszta spiskowych w liczbie 13 są aresztowani i do Templu zaprowadzeni. Nie są to znowu jakobini, ale jeden w drugiego przywroceni emigranci i jawni rojalści. Z pewnych względem zachowują otem zdarzeniu ile możności milczenie; ten tylko sprawiło skutek, że pierwszy konsul wkrótce przeniesie się na mieszkanie do Paryża.

Ostatniego czwartku pokoy między Rządem i Elektorem Palatynatu podpisany tu został. Francya zatęcza mu, jak mówią, nie tylko posiadane teraz kraje, ale nawet zupełne wynadgrócenie za utraczone na lewym brzegu Rebu.

Pierwszy konsul jawnował bywszego radcę stanu Lescallier, późniy prefekta marynarki, prefektem Gwadelupy.

Ob. Gautier de St. Priest, wnet hrabiego i ministra tegoż nazwiska, został tu za różne wykroczenia aresztowany i do więzienia policyi zaprowadzony.

Z Neapolu donoszą, że niedawno pokazano się kilka angielskich okrętów przed Tarento, i zdawały się zabierać do ataku; lecz skoro Francuzi z baterii tamtejszych wystali przeciw nim kilka naciękul i bomb, oddaliły się.

Angielska eskadra pod admirałem Saumarez, która w ostatniy rozprawie mocno ucierpiała, powraca do Anglii i będzie przez inne okręty zastąpiona.

Ob. Verninac, prefekt dep. Rony, a

dawniej poseł w Konstantynopolu, jest mianowany pełnomocnym ministrem naszym w Szwaycaryi.

Kontra admirał Linois, który w potyczkach morskich przy Agisiras i Kadyks tak się walecznie popisał, był dwa razy w angielskiej niewoli. Pierwszy raz był zabrany przez angielski okręt Raisooble, z kutrem Atlante od 18 armat; powtórnie w roku 1705 przy Oriende gdy Formidable

był atakowany. Powróciwszy na słowo honoru do Francyi miał być za Sidneia Smith wymieniony; Lecz Robespierre niechciał na tę wymianę zezwolić, i proponował, żeby Linois we Francyi pozostał. Waleczny atoli ten oficyer znalazł tę propozycyą za oburzającą; wrócił do Anglii, stawił się jako jeńiec i zostawał tam, poki wymieniony nie został.

DONIESIENIA.

Gdy przypadające w tym roku Jarmarki na bydło w Ołomonce w Morawie z dnia 9, 16, 23 i 30 Września, na dzień 7, 14, 21 i 28 Września przeniesione zostały, więc się to należy do powszechny polare wiadomości. W Krakowie dnia 2, 30 Sierpnia 1811. z C. K. Gubernium Główny zachodney.

Widmann.

Per Cæs. Reg. Forum Nobil. Lublincensis Gallicia: Occidentalis medio præsentis publici Edicti Dnie Julianæ de Polkowskie Wiczyuska notum redditur iæreditatem post suum Patrem Adalbertum Polkowski relictam hic fori pertractari, eidenque curatorem ad actum in persona advocati Edepski constitutum esse, ad ejus instantiam ipsa co Forumite § 624 & 628 Cod. Civ. Pav. 116æ bisce citatur ut spatio niuus aoni, & 6 Hebdomadum declarationem suam pro hærede hic fori exhibeat, juraque sua ad iæreditatem, eo certius insinuat, quo secus eadem cum coesstituto curatore in omnibus suis portibus pertractabitur. Datum Lublini die 30 Junii 1801.

Wittorff.
Purtscher.
Friedenthal.

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lublincensis
Sahaneck.

Magistrat Miasta Kazimierza niniejszym Edyktałnym obwieszczeniem Publiczność zawiadomia, jako Party przednie Urvantowskie zwane, do mafsy kredalney zmarłego żyda Nachmana Lobel kupca Siedlisk synagogi Kazimierskiej należące przez przysięgłych jubilerow tax torow wraz z klamerkami srebrnymi i pudełkiem axamitem wykleionym sumę ogółem 14. pol 1851 oznacowane na listkach No. 12., sztuk zaś No. 528 znajdującego się w Ratuszu miasta Kazimierza dnia 22 miesiąca Września r. b. 1811 o godzinie 9 rannej przez publiczną licytacyą sprzedane będą. Zycząc nabycie sobie w miejscu i czasie oznaczonym stawić się winni, a naywięcey dającemu za gotowe pieniądze sprzedane będą. Dano na sefysi Magistratu Miasta Kazimierza dnia 17 Sierpnia 1801 roku.

Jan Dobrzański Prezes.
Szymon Rotkiewicz, Radca.
Szczepan Dunić, Radca.

Z Rady Magistratu miasta Kazimierza
Adam Ekielski sędz.

Magistrat Miasta Kazimierza tym Edyktałnym obwieszczeniem Publiczność zawiadomia, że różoych towarow bawelnianych i jedwabnych prawem pokonanych kupcow synagog Kazimierskiej żydow Blumy Moyzesza i Lejbki Jakoba żony właścitwych na rzecz prawem pokonywałęcego żyda Ury Samuela, kupca synagogi Kazimierskiej w

summie zł. 9116 pol. ewinkowanej licytacya w Ratuszu Miasta Kazimierza dnia 21 miesiąca Września r. b. 1801 o godzinie 9 ranney odprawiać się będzie a najwięcey dającemu za gotowe pieniądze takowe towary na sztuki i kawałki sprzedawane będą. Daa na selsyi Magistratu Miasta Kazimierza d. 19 Sierpnia 1801 roku.

*Jan Dobrzański, prezes.
Szymon Rotkiewicz Radca.
Szczepan Dunicz, Radca*

Z Rady Magistratu Miasta Kazimierza.
Adam Ekielski Syndyk.

Nomine Cæs. Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Domingo Josepho Nowicki, & Dno Joanni Rafalowicz, Medio præsentis Edicti hisce insiouatur, quod nimirum Dnus Josephus Podchorodnyński, ad forum hocce adversus, eos in causa puncto solutionis summæ 52521 fp. Libellum porrexerit iudicijque opem, quo ad id iustitia exigit, imploraverit, cum autem forum hocce ob ignotum eorum habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis Terris absentiam ipsis hic. loci degeotem advocatum Ratynski ipsorum periculo, & impendio, qua curatorem constituerit, cumquo etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis terris iudicij codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipsi eum in finem admonentur ut intra 90 dies aut ipsi compareant vel Curatori dato, si quæ forte haberent Juris sui adminicula tempestive transmittant vel denique alium quempiam Mandatarium constituant Foroque huic denominent & pro ordine præscripto ea Juris adhibeant media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse judicaverint, utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas sibi met ipsis imputandas habebunt. Ita enim sanciant præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

*Witorff.
Wrabetz.
— Brożowski.*

Ex Consilio Cæ. Ræ. Fori Nobilium Lublinensis Galiciæ Occidentalis. Datum Lublini die 25 Julij 1801.

Sahanek.

Dnia 25 Września r. b. w C. K. kamracze Niepołomskiej dyrekcyi kancelaryi o godzinie piety zrana, ryby w stawie Poszyńskim, gdy już poniekąd od wsadzenia ryb 3 lata minęły przez publiczną licytacyą najwięcey dającemu zprzedane będą. Præmium fisci wynosi 44 zł. ryń.

Kupna ochotę mający, mają się w dzień i godzinę naznaczoną tutaj znajdować.

Za vadium kaźden licytant rotą częścią fiskalnoey ceny złożyć ma, bez którego nikt do licytacyi dopuszczonvm nie będzie.

Kondycye licytacyi mogą być aż do dnia licytacyi w tuteyszej kancelaryi przyyżrane, w sam zaś dzień licytacyi publicznie przeczytane przytomnym będą.

W Niepołomicach dnia 5go Sierpnia 1801.

Kromer mp.

Nomine Cæsareo Regii Fori Nobilium Lublinensis Galiciæ Occidentalis Donis successoribus olim Benedicti Pauli Sapieha, utpote, Alexandro, & Francisco Sapieham Emiliæ Jelska, Annæ Potocka, Carolinæ Saffykowa & Mariannæ Puzynian, Medio præsentis Edicti hisce insinuat, quod nimirum Francisco, Joannis Bachmiski, Sophia Josephi Jermski, Veronica Michaelis Borowski Uxores, tum Josephus & Alexius Zybutowski ad Forum hocce adversus, eos in causa puncto solutionis summæ 12,100 fp. c. s. c. Libellum porrexerint, iudicijque opem, quo ad id iustitia exigit, imploraverint. Cum autem Forum hocce ob ignotum eorum habitationis locum vel plane a C. R. hæreditariis Terris absentiam ipsis hic loci degeotem advocatum Fiedorowicz ipsorum periculo, & impendio, qua Curatorem constituerit. cumquo etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis Terris iudicij codicis agitabitur atque etiam terminabitur, ideo ipsi eum in finem admonentur, ut

intra 9 dies aut ipsi excipiant vel Curatori dato, si quæ forte haberent Juris sui adminicula tempestive transmittant vel denique alium quempiam Mandatarium constituant, Foroque huic denominent & pro ordine præscripto ea juris adhibeant media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse iudicaverint, utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas sibi met ipsis imputandas habebunt. Ita enim santiunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

*Wittorff.
de Weialing.
Friedenthal.*

**Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lublinensis in Regno
Galiciæ Occidentalis, Datum die 31a Julii 1801.**

Dostenberg

Nomine Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Domino Josepho Nowicki Varsavæ domicillanti, Medio præsentis Elicti hisce insinuat, quod nimirum advocatus Zarahski absentium hæredum olim Barbaræ Nowicka, nempe Franciscæ Macholska & Anastasiæ Malinowska curator, ad Forum hocce adve sus, eum in causa puncto justificandæ Conditionis summæ 200 duc: in auro et 294 f. p. c. s. c. Libellum porrexerit, iudicii que opem, quo ad id justitia exigit, imploraverit, cum autem Forum hocce ob ejus a C. R. hæreditariis Terris absentiam ipsi hic loci degentem advocatum D. Obniski ipsius periculo & impendio, qua curatorem constituerit, cumque etiam his contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis Terris Judicarii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse eum in finem admonetur ut die 13 Octbris a. c. hora 10 mitt. aut ipse compareat vel curatori dato, si quæ forte haberet juris sui adminicula tempestive transmittat vel denique alium quempiam Mandatarium constituat Foroque huic denominet & pro ordine præscripto ea juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse iudicaverit utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas sibi met ipsis imputandas habebit. Itaque santiunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

*Wittorff.
Purtscher.
Friedenthal.*

**Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ
Occidentalis, Datum Lublini die 7. Julii 1801.**

Sahaneck.

Per C. Reg. Forum Nobilium Galiciæ Occidentalis Lublinense Dnæ Catharinæ de Wasniewskie Klukowska de Domicilio ignotæ perinde notum redditur; quod Antonius Tyska die 17 Febr. anni 1799 in Varsavæ intestato steriliter mortuus obierit, ipsa inter alios qua consuecstrix, C. Reg. huic Foro indicata sit. Eidem Gausæ Klukowska itaque incumbet in conformitate Cod. Civ. Part. II. §. 627 intra tres annos jus sum hæditatis horsum legitime insinuare, sub rigore, quod secus cum constituto in personis Advocati Ledebki curatore, & alijs qui hæditatem justo titulo adepti, successio pertractabitur. Datum Lublini die 15 Julii 1801.

*Wittorff.
Brozowski.
Purtscher.*

Ex Consilio C. R. Regii Fori Nobilium Lubl. Gal. Occid.

Sahaneck.

Nomine Magistratus Cæs. Reg. Civitatis Lublinensis Jud. Jos f Ickowicz medio præsentis Elicti hisce insinuat, quod nimirum Judæus Morka Moszkowicz ad hunc magistratum adversus Eum in causa puncto solutionis summæ 65 aureorum nummorum c. s. c. Libellum porrexerit, iudicii que opem, quo ad id justitia exigit, imploraverit. Cum autem judicium hocce ob ignotum ejus habitationis locum, vel plane a C. Reg. hæreditariis Terris absentiam ipsi hic loci degentem advocatum D. Stanislaum Zie-

linski ipsius periculo, & impendio, qua Curatorem constituerit cum quo etiam lis contestata in conformitate p̄scripti pro C. R. hæreditariis Terris iudicarij codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse cum in finem advenietur, ut pro die 23 Octobris a. c. mane hora 9 aut ipse horsum compareat, vel curatori dato, si quæ forte haberet Juris sui adminicula, tempestive transmittat vel denique alium qui p̄cipuum mandatarium constituat, Foroque huic denominet, & pro ordine p̄scripto ea juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime officia esse judicavit, utpote quod secus adversas fers cunctationis suæ sequelas sibi metipsi imputandas habebit. Ita enim sancunt p̄scriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges. Datum Lublini die 22 Julii 1801.

Absente Mḡo Pro Consule.

Schweitzer Cons. R. M. L.

Lewandowski.

Stefanowski.

Ex Consilio Magistratus C. R. Civitatis Lublinensis.

Fran. Krepshi Scrius.

Dnia 15 Września t. r. w C. K. kancellaryi prefektury w Osieku licytacya na znaydujących się tam około 25 austry. centnarów wełny, którey część jest z pierwszew jeneracyi hiszpańskiej, druga część ordynarnego gatunku, odprawiona będzie.

Cena fiskalna za Aust. centar wełny z jeneracyi Hiszpańskiej jest na zł. ryl. 50 za cent ordynarney na zł. ryl. 32 ustawiona.

Ochotę mający kupić na zwyż wyrażonym dniu w Osieku się znaydować, i na wadium dziesiątą część ceny fiskalney z sobną wzięść mają.

W Osieku dnia 28go Lipca 1801.

Jan Naurati, prefekt.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodney oznajmują tym Edyktem Panu Adamowi Walewskiemu: że Pan Szczepan Turno u sądow tych o powrocie summy 44000 zł. pol. z szacunku wsi Zogorzany na skarb najwyższy odebraney, zażobę na niego podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżatowany zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, onemuż adwokata tuteyszego P. Jędrzeia Bema, z jego szkoda i jego kosztem zastępcą postanowit, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, aż by w przeciągu 90 dni sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przestął, albo na koniec innego sobie patrona obrął, tego sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych szkodow prawa używał które do swey obrony za nayskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, pr ypsać musiał.

Jozef de Nikorowicz.

W. Roskoschny,

Jan Morak.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodney.

W Krakowie dnia 21 Lipca 1801.

J. Daublebski Sternek.

Nomine Cæsareo Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galicie Occidentalis Domino Michaeli Szydłowski Medico presentis Edicti hisce insinuat quod nimirum Joannes Avelt ad Forum hocce adversus, eum in causa puncto sequestrationis Bon rum Rudzienko in extenuationem summæ 84 auc: c. s. c. Libellum porrexit Judicii que opem, quo ad id iustitia exigit, imploraverit. Cum autem Forum hocce ob ignotum ejus habitationis locum, uel plane a Cæs. Reg. hæreditariis Terris absentiam ipsis

hic loci degentem Advocatum Izdebski ipsius periculo, & impendio, qua Curatorem constituerit, cumquo etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hereditariis Terris Judicarii Codicis agitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse eum in finem admonetur ut pro die 27 Octobris aut ipse compareat vel Curatori dato, si quæ forte haberet juris sui adminicula tempestive transmittat vel denique alium quempiam mandatarium constituat Foroque huic denominet & pro ordine præscripto ea juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse iudicaverit, utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas sibi et ipsi imputandas habebit. Ita enim sanciant præscriptæ pro Cæs. Reg. hereditariis Terris Leges.

*Wittorff.
Purtscher.
Friedenthal.*

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublin. in Regno Galiciæ Occid. Datum Lublini d. 20 Julii 1801.

Dostenberg.

Nomine Cæsareo Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Ill. Magnificæ Theophilæ de Jabłonowskis Principi Sapiezyna, Medio præsentis Edicti hisce insinuat, quod nimirum Dominus Josephus Puhata, ad Forum hocce adversus eam in causa puncto dandæ executionis ad mobilia ob summam 93 2 fp. c. s. c. Libellum porrexit, Judiciumque opem, quo ad id iustitia exigit, imploraverit. Cum autem Forum hocce ob ignotum eius habitationis locum, vel plane a Cæs. Re hereditariis Terris absentiam ipsius hic loci degentem advocatum Kretowicz ipsius periculo, & impendio, qua Curatorem constituerit, cumque etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hereditariis Terris judicarii Codicis agitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse eum in finem, admonetur, ut pro die 30 Julii a. c. aut ipsa compareat vel Curatori dato, si quæ forte haberet juris sui adminicula tempestive transmittat, vel denique alium quempiam Mandatarium constituat, Foroque huic denominet & pro ordine præscripto ea juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse iudicaverit, ut pote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas sibi et ipsi imputandas habebit. Ita enim sanciant præscriptæ pro Cæs. Reg. hereditariis Terris Leges.

*Wittorff.
Brozowski
Friedenthal.*

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occiden. Datum Lublini d. 20 Junii 1801.

Dostenberg.

Per Magistratum Reg. Civitatis Lublinensis omnibus & singulis quorum interest, aut interesse poterit, notum redditur. Lapidem Sabensiam in ipsam civitatem olim Michaelis Sabeński portionem, hic Lublini in Suburbio Casparyensi sitam, & juxta a tum detaxationis ad fl. Rh. 4736 xr. 38 judicialiter ætenuatam usque cum omnibus aut neat is publicæ licitationi expositam, hunc in finem terminum pro ea peragenda pro die 15 Septembris a. c. mane hora 9 in loco hujus Magistratus præfixum haberi, ubi quæstionis Lapidis ergo positam pecuniam intra 14 dies ad depositum judiciali committendam, aut utriusque conventionem cum creditoribus hujus m. s. q. o. ad summam illis adjudicatis plus offenti d. s. y. adetur. Omnes igitur emendi cupientes conveniant, ut in præfixo die & hora horum compareant, quibus liberum erit autum etiam licitationis in præfixo die & hora rescribibilem actum vel in ipso actu licitationis inspicere.

Datum Lublini die 1 Augusti 1801.

Schweitzer, locum tenens præsidii.

Lewandowski.

Stefanowski.

Ex Consilio Magistratus C. R. Civitatis Lublinensis.

Franc. Krępski, scrius.

Dnia 14 miesiąca Września r. b. w Państwie kameralnym Boddęckim następują-
cy gatunek owiec przez publiczną licytacją sprzedany zostanie; iako to:

- 10 sztuk baranów trzyletnich gatunku Hiszpańskiego, których fiskalna cena
sztuki iedney 6 czer. zł.
- 50 sztuk tych samych po 4 czer. zł.
- 50 sztuk tych samych tegorocznych po 1 czer. 1.
- 30 . . . trzyletnich gatunku Angielskiego po 5 ryń.
- 400 Macior po 2 ryń. 15 kr.

Chęć do kupienia mający dnia zwyż wspomnionego do kancelaryi Oberamtu
tutejszego zapraszają się.

W Boddęckim dnia 20 Sierpnia 1801.

Jozef Postel.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicji Zachodniej Edyktem niniejszym pu-
blicznie wiadomo czynią; że na żądanie sukcesorów ś. p. Stanisława Pietrzykowskie-
go i Teresy z Krzakowskich Pietrzykowskiej, C. K. Sądy tuteyšie na sprzedaż przez
licytacyą publiczną dobr ruchomych i nieruchomych, iako to: Kamienicy w Nowem
Mieście Korczynie i gruntow do wspomnionych m. f. należących (wykawszy Sólty-
stwa w Grotkach i Konieczostach iako też dworek drewniany w Nowem Mieście
Korczynie) pozwolit. Wszyscy zatem dobra takie kupić sobie zyczący mają się dnia
29 P. ździernika roku tego o godzinie 9 zrana w Nowem Mieście Korczynie znydować,
gdzie rzeczy wżwyz wzmiankowane wiscey dającemu za gotowe pieniądze sprzeda-
wane będą. W Krakowie d. 15 Lipca 1801.

Józef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Jan Morak.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicji zachodniej.

J. Daublebski Sternek.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicji Zachodniej oznaymują tym Edyktem
sukcesorom ś. p. Michała Dłużewskiego, iako to: Pani Karolinie z Dłużewskich Sza-
niawski, Panu Władysławowi i Ludwikowi ś. p. Jozefa Dłużewskiego małolatnym
dzieciom w sfsystancyi Pani Anny z Zawadzkich pierwszego małżeństwa Dłużewski
powtornego Luszczevski matki i opiekunki naturalney: że Filip Nereusz Bł.ński iako
nabywca prawa od Felixa Staniszewskiego i Felixa Zalewskiego, tudzież Adam Pod-
leśowski u Sądow tych o zapłcenie summy 1800 zł. pol. z pierwiastkowej summy
3000 zł. pol. pochodzący przez ś. p. Michała Dłużewskiego podniesionej, oraz z
provizją drugie tyle wynoszącą i kosztem prawnym, zażobę na nich podali, i pomoc
Sądu ile sprawiedliwość wymaga doproszali się.

Gdy zaś Sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżałowani zostają, lub czy wcale
w C. K. państwach dziedzicznych znyduie się, onymze adwokata tuteyšzego Pawła
Bronckiego z ich szkodu i ich kosztem zasiępcą postanowily, z którym proces ten
stosownie do przepisu ustawy sądowey rozpoczenie się i ukończony będzie; oni przeto
Edyktem niniejszym tym koncem upominają się: żeby w przedziagu 90 dni sami sta-
nęli, albo jeżeli takie mają prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu wczesnie
przesłali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tuteyšzym wymienili,
i podług przepisu tych środkow prawa używali, które do swey obrony za bayskutecz-
niejsie osądzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką nieogodność z zaniedbania wyni-
kającą mogącą, s miby sobie podług opizwu Ces. Krol. praw przypisać winni byli.

Jozef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Chrastiański.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicji Zachodniej.

W Krakowie dnia 21 Lipca 1801 roku.

Slupenski.